

A halált osztó „gyógyszer”?

Újabb érvek az abortuszvitában

Széles e hazában változtatlan hévvel dúlnak a csatározások az abortusz körül. „Gyilkosság” — mondják a magzatvédők, „személyiségi jogok” — vallják az abortuszpártiak. Az ország pedig várja az alkotmánybírók döntését életéről és haláláról. A legfőbb bírónak el kell döntenie, hogy az élethez való jog a megszületéstől vagy a fogantatástól illeti-e meg a magzatot, illetve a csecsemőt. Ha úgy döntenek, hogy a fogantatástól védik az új életet, akkor minden magzatelhajtás törvénytelen és alkotmányellenes lesz.

A magzatvédők egyik fő érve az, hogy a magzat művi úton történő „eltávolítása” az anyaméhből durva és kegyetlen eljárás. Azt hiszem, ezt senki sem vitatja.

Azt hiszem, senkinek sem kell bizonygatni az eljárás borzalmisságát. Szerencsére, ma már a terhességmegszakítás és a fenti műtét borzalma közé nem kell egyenlőségjelet tennünk. Franciaországban hosszú évek kutatómunkájával sikerült egy olyan gyógyszert kifejleszteni, ami sokkal kíméletesebben szakítja meg a terhességet. Az eljárás lényege igen egyszerű. A terhesség fenntartásához egy hormonra, a progeszteronra feltétlenül szüksége van a szervezetnek. A francia kutatók kifejlesztettek egy olyan vegyületet, ami viselkedését tekintve nagyon hasonlít a progeszteronra, de a terhesség fenntartásában nem vesz részt. Ha ezt (az RU 486-nak nevezett vegyületet) beadják az anyának, terhessége a spontán abortuszhoz hasonlóan megszakad. Franciaországban már több, mint 100 000 terhességet szakítottak meg ily módon, idén júliustól már Nagy-Britanniában is forgalmazzák a szert, de Svédországban, Dániában és Svájcban is készülnek piacra dobására.

A magzatvédők szerint az eljárás gyorsítása és egyszerűsítése szinte csábít a gyilkosságra, ezért nem szabad támogatni a szer forgalomba hozását. Olaszországban valószínűleg a Vatikán nyomása miatt nem alkalmazzák, és Németországban sem adják ki a szükséges engedélyeket.

Biztos vagyok benne, hogy még nem született olyan nő a világon, aki élvizetből vagy jókedvűből vetette volna el magzatát. Általában a gazdasági ellehetetlenülés, a társadalmi, családi katasztrófa (vagy az attól való rettegetés) juttatja őket a műtőbe. Ráadásul, óriási árat kell fizetni a legális abortuszokért is. Orvosi becslések szerint a Ratkó-korszak óta eltelt időben kb. 4000 nő halt meg, 150 000 vált meddővé a műtét következtében, és sok ezer gyermek lett koraszülött.

A megoldás természetesen a megfelelő védekezés, vagyis az, hogy ne legyenek nem kívánt terhességek. A tökéletes eszközök miatt azonban valószínűleg mindig lesznek ilyenek. A pszichiáterek szerint nincs százanóbb egy olyan gyermek, akit nem vártak, és ezt lehetőleg unós-untalan a fejéhez vágják. És ők a szerencsések, mert mégiscsak családban nevelkedhetnek. Vagy az állami gondozottak számát szeretnék a magzatvédők emelni? Mert valakinek a nem kívánt gyereket is fel kell nevelnie.

Mindannyiunk biztonságáért

Az állampolgárok biztonságát érintő kérdések elemzése, értékelése, valamint a rendőrség, a tűzoltóság és a polgári védelem tevékenységének figyelemmel kísérése a feladata annak az állandó bizottságnak, amelyet a megyei önkormányzat megalakulását követő második közgyűlésükön választottak a képviselők. A bizottság tagjai — városi községi polgármesterek, helyi képviselők, valamint Kacz Ferenc ezredes, a megyei rendőrfőkapitány azóta már nyugállományú helyettese, és Bányoczky János t. őrnagy, megyei tűzoltóparancsnok — hétfői tanácskozásuk a polgári védelem tevékenységével ismerkedtek Tatabányán, a városi pv-bázison. Dr. Bozori Endre kisbéri polgármester, a bizottság elnöke, a megbeszélés szünetében elmondta: a megyei közgyűlésnek ez a kis létszámú tanácsadó testülete vállalt feladatának megfelelően a közelmúltban a tűzoltóságon tett hasonló tájékoztató látogatást. A polgári védelem tevékenységéről, a változásokról, a vegyi katasztrófák következményeinek elhárítására alakult csoportok szakmai feladatairól Kákonyi Ferenc ezredes, a megyei pv. törzsparancsnok számolt be. A csoport működése, technikai felszerelése iránt azért is érdeklődtek a bizottság tagjai — eddig a Komáromi Kőolajipari Vállalatnál és Dorogon alakult az egész megye területén vészhelyzet-elhárító csoport — mivel a nemzetközi közúti és vasúti főútvonalak, valamint a Duna mentén létesült ipari üzemek révén fokozottabban kell készülni a balesetek, ipari katasztrófák elhárítására, következményeinek felszámolására.

Gajdos Sándor, a megyei pv. munkatársa a sugármérő és sugárfelderítő eszközöket, alkalmazásuk módjait mutatta be a bizottság tagjainak, hozzátéve: a megyei pv. állandó ügyeletén számítógépen tartják nyilván a veszélyes

Gajdos Sándor a sugármérő és légszűrő eszközöket mutatja be

Nem „két úr az úrból”, a dorogi vészhelyzet-elhárító csoport két tagja a gázvédő-felszerelésben és az azbesztruhában. Mentéskor mindkettő nélkülözhetetlen

„Bevetéskor” ennyi felszereléssel indulnak a baleset helyszínére a pv-sek. „Élesben” szerencsére eddig még egyiket sem használták (Fotó: Fodor Zsolt)

anyagokat, s a bejelentés nyomán (a 10-898-as telefonszámon) bármilyen anyagról, a védekezés módjáról információkat is nyújtanak. Szó esett a bemutatón a különböző sugár-szennyezettség-mérő műszerekről, a légszűrő eszközökről, öltözetekről, a doziméterekről. Orosz Sándor őrnagy, a pv. dorogi városi törzsparancsnoka a veszély-

helyzet-elhárító csoport felszerelését, gépkocsiját mutatta be. Szerepelt ezek között olyan, amellyel egy esetleges baleset helyszínén gázmintát vehetnek, s a Richter Gedeon Vegyészeti Gyár Rt. dorogi fióküzemében vagy az Égetőmű laboratóriumában — az anyag fajtájától függően — akár 10–30 perc alatt megállapítható, milyen gáz került a levegőbe. A járműben lévő katalógus alapján pedig a védekezés módját is meghatározhatják. A felszereléshez tartozik az azbesztruha, a 370 ezer forint értékű gázvédőruha, amelyet bármilyen gáz-szennyeződés során mintafelvétele, az elsődleges mentési munkák során alkalmazhatnak.

A szakmai bemutató végén dr. Bozori Endre elmondta: a mostani ismerkedéssel az is céljuk volt, hogy a városok és a kistérségek lakóinak biztonságát érintő egységes rendszert alakítsanak ki. Ehhez pedig szükség van a megfelelő technikára, a különböző szakterületek képviselőinek együttműködésére, támogatására is.

— vi —

Befejezéséhez közeledik a betakarítás

Őszi munkák Komáromban

Befejezéséhez közelednek az őszi munkák mezőgazdasági nagyüzemeinkben. Legtöbb helyen már csak a cukorrépa és a kukorica egy része van hátra. Természetesen emellett folynak az őszi talajmunkák is. A vetés pedig általában mindenhol befejeződött. Így van ezzel a Komáromi Mezőgazdasági Kombinátnál is, ahol Nedeczky Ferenc növényvédelmi főmérnöktől kértünk tájékoztatást.

— Az őszi kalászosok vetését október 22-én befejeztük. Árpát, triticálét és őszi búzát juttattunk a talajba, összesen mintegy 1600 hektáron. Jelenleg két növény betakarítása tart, az egyik a kukorica, a másik pedig a cukorrépa. Várhatóan a kukoricával végzünk hamarabb, ez november 6-a körül teljes egészében lekerül. A termés sajnos a

vártnál gyengébb, 7 tonna/hektár körül lesz. A betakarított táblákon folyamatosan megy a szárzúzás, a tárcsázás és a műtrágyázás.

Nagyobb terület van még hátra cukorrépából, amelyet idén összesen 789 hektáron vetettünk a szokásos 600–620 helyett. A mai napig (november 1.) 450 hektárral végeztünk, e terü-

tek átlagtermése 38–39 tonna/hektár, a cukorfok pedig 16,3 százalék.

Mindkét fentebb említett növény termésátlagáról összefoglalóan azt lehetne mondani, hogy valahol a közepes környéken van, s mindenképpen gyengébb a vártnál. A cukorrépa betakarítása várhatóan november 15-én fejeződik be.

Folyamatosan dolgozik kombinátunk vetőmagüzeme, amelyben borsó tisztítását és kiszáradását végzik. A napokban ment el egy jelentősebb exporttétel, de a jövőben is dolgozunk még exportra és belföldi elállításra egyaránt.

Szöts

Ki mit nem tud?

Már megint a benzinár emelkedéséről van szó — legyinthet bosszúsán az olvasó — de kérem, ne tegye. A tény, ugyanis már ismert: mátol ismét többet fizetünk az üzemanyagokért néhány forinttal. Az így keletkezett pluszbevétel pedig majd szokás szerint ismét eltűnik valahol. Állítólag növeli az útalapot, ami útjaink állapotát is ismerve számomra nehezen hihető, hiszen a legutóbbi ennél drasztikusabb áremelésnél is volt efféle magyarázat.

Néhány újság, már a múlt héten pedzegette a várható áremelést. Tudott róla különféle informális csatornákon a benzinkutas, a taxis stb. Ezért aztán pénteken egyik reggeli lapunk rákérdezett a két legilletékesebbnél, az OKGT utódiaként szereplő MOI Rt.-nél, és az Ipari Minisztériumnál. A válasz mindkét helyen őszinte csodálkozás, és a hír cáfolata volt. Az illetékes urak, úrnők nem is hallottak áremelési előkészületekről, sőt, szerintük ilyen szóba sem került. Aztán folytatva a sort, a szokásos pénteki kormányzóvivői tájékoztatón néhány izgága újságíró ismét rákérdezett a benzinára. Természetesen itt sem tudott senki semmit, sőt, őszintén csodálkoztak még a feltételezés hallatán is. Ehhez képest, aznap délután hivatalosan megjelent a közlemény, hogy november 8-án 0 órától emelkedik az üzemanyagárak.

Mindebből mi következnek? Vagy óriási a tájékoztatatlanság és teljes az információáramlás hiánya a különböző illetékes vállalatok és szakminisztériumok között, vagy pedig valaki(k) nem mond(tak) igazat. Ha pedig egy üzemanyag-forgalmazó jelenleg még monopolhelyzetben lévő cég szövívoje esetleg a szakminisztérium, vagy a kormányé délelőtt még nem tudja, hogy délután már áremelés lesz... Nos, akkor, — de a mondat befejezését már az olvasóira bízom.

Szöts István

És Angyalt hogyan fogadnák?

Még egyszer az Eörsi-ügyről

Úgy tűnik, lassan csillapodnak Eörsi István látogatásának esztergomi „kedélyhullámai”. Mindenesetre Nagyfalusi Tibor, a város kulturális és idegenforgalmi bizottságának elnökeként, valamint Nyersné Kovács Katalin az SZDSZ nevében arra kérték lapunkat, hogy nyilatkozzathat kaphassanak lehetőséget a látogatás hátterének tisztázására.

Nagyfalusi Tibor elmondta: — A 24 ÓRA tudósításában a város polgármestere tiltakozik az ellen, hogy az ünnepi plakátot a felelős kiadó nem szignozta. Ezt a mulasztást szeretném most pótolni. A felelős kiadó én vagyok!

Hogy miért lehettem felelős kiadója ennek a plakátoknak? Mert a képviselő-testület ama bizottságának elnöke vagyok, amelyik összeállította az idei nemzeti ünnep rendezvénysorozatát, és ezen belül előkészítette és megszervezte az önkormányzat védnöksége alá tartozó rendezvényeket. Ezek közül egyedül a legfontosabbat emeltem ki a plakát szövegében, a „városi” jelzővel. Felelős vagyok azért, hogy olyan rendezvényeket is összegyűjtöttem ezen a plakáton, melyeknek nem a kulturális és idegenforgalmi bizottság a rendezője. Ez nagyon régi és megszokott gyakorlat.

Természetesen arra is vállalkoznom kell, hogy felelősségem ténye miatt nincs jelezve a plakáton. Nem tudom! Csak feltételezhetem, hogy pusztán a nyomda felelősségéről van szó. Attól, aki a plakát kéziratát kivitte a nyomdába, valószínűleg meg sem kérdezték, kit tüntessenek fel felelős kiadóként, pedig ez lett volna a természetes...

Így tehát vállalom a felelősséget azért is, amit a polgármester úr így fogalmazott meg nyilatkozatában: „nemzeti ünnepünk programjait pártterületek rendelkezik alá”. Mint a plakát szövegében is felelős kiadója ehhez csupán azt a megjegyzést szeretném hozzáfűzni, hogy a plakáton egyetlen párt neve sem szerepel, és városi rendezvényként is csak egyet jelöltünk meg. A „város vendége” megjelölést tehát — szerintem — legfeljebb rendezvény két ünnepi szónokára: Szalay Ferencre és Mécs Imrere lehetne vonatkoztatni. Az Eörsi-versike miatt megbotránkozni akaróknak természetesen szükségük volt arra, hogy ezt a megjelölést mindenki kiterjesszék. Jó ürügyet véltén a „beolvasásra”, mindazt beleolvasták a plakát szövegébe, amit szükségérzetük diktált. Hogy ezt a szükségérzetet mi táplálja? ... Hogy miért éppen egy

nemzeti ünnep — egységet hirdető — alkalmával támad fel ekkora hévvel ez a kirekesztő szöveg? ... Volna rá néhány válaszom, de idegen tőlem a megbotránkozó által követett gyakorlat, hogy helyettük és nélkülük „fejtsem meg”: mit is akarhattak valójában...

Nyersné Kovács Katalin a következőket nyilatkozta: — Teljesen értetlenül állok a történetek előtt. Eörsi István meghívásának gondolata még április végén, május elején merült föl bennünk, egy könyvhétre ígért, Angyal István saját kezű vállomása című művel kapcsolatban, melynek előszavát Eörsi István írta. Ha akkor az írók nem kell külföldre utaznia, a neve most nem vált volna „botránykövé”. Esztergomban, mert mint '56-os forradalmunk résztvevője, nem került volna fel a plakátra. Tény, hogy a plakáton nem szerepel a Liberális Klub neve, melynek Eörsi a városi könyvtárban vendége volt. Nem az egész városos tehát, de igenis a város községek alkotó rétegei, csoportok egyikéi! Nem az SZDSZ-é, mely több mint egy éve ezt a klubot életre hívta, hanem mindazoké, akik ennek a klubnak az estjeire a párbeszéd kedvéért rendszeresen eljárnak. Ezeket az embereket egyáltalán nem a párttagsági igazolvány, hanem az előítéletek és jelzők nélküli liberális gondolkodás köti össze.

A „botrány” után elgondolkodtató számunkra, hogy mi lett volna, ha a megbotránkozó is a nyilvános párbeszéd és kultúralt formáját választják ellenlényemenyűk kifejtésére. Talán ők is elgondolkodtak volna azon, volt-e értelme Eörsi István '56-os szereplését és egész írói munkásságát — egy, még a nyáron publikált bökversére hivatkozva — hiteltelenteni.

Ezek után jó lenne tudni, a megbotránkozó vajon hogyan fogadnák Esztergomban Angyal Istvánt, ha megtudnák, hogy '56-os forradalmunkban hívó kommunistákért harcolt. Szerencsésükre ettől a botrányos lehetőségtől megkímélte őket a Kádár-rendszer vérbírósága, amely Angyal Istvánt kivégeztette...

Mészáros István